

ผมอ่านบทความของ ศ.นพ.วิจารณ์ "มหาวิทยาลัยอังกฤษ : ๘. วิจัยเพื่อพัฒนานักศึกษา"

ทำให้น่ามาเปรียบเทียบกับมูลนิธิศูนย์บูรณาการพัฒนามนุษย์ และได้เขียนแสดงความคิดเห็นในบทความของท่านอาจารย์ดังนี้

เรียนอาจารย์วิจารณ์ ที่เคารพ

จากบทความของท่านในประโยค "แน่นอนว่า มหาวิทยาลัย อ็อกซ์ฟอร์ด ตั้ง [Oxford Learning Institute](#) ขึ้นมาเพื่อทำงานวิชาการด้าน การพัฒนานักศึกษานั้นเอง และ [Skoll Centre for Social Entrepreneurship](#) ของ Said School of Business มหาวิทยาลัย อ็อกซ์ฟอร์ด ก็คือศูนย์วิชาการด้านการพัฒนานักศึกษาด้านการเป็นผู้ประกอบการทางสังคมนั่นเอง โปรดอ่านและสังเกตใน เว็บไซต์ ของเขา จะเห็นยุทธศาสตร์ที่แยบยลในการพัฒนาวิชาการด้านใดด้านหนึ่ง โดยใช้ scholarship เป็นเครื่องมือดึงดูดคนเก่งมาร่วมทำงานสร้างสรรค์ ซึ่งส่วนหนึ่งคือใช้นักศึกษานั้นเอง เป็นผู้ทำงานวิจัยเพื่อพัฒนานักศึกษา

และเคล็ดลับอยู่ที่การมองนักศึกษาเป็นผู้(ร่วม) สร้างสรรค์วิชาการ ไม่ใช่ผู้มารับถ่ายทอดวิชา"

ทำให้ผมเกิดการเปรียบเทียบดังนี้

"มูลนิธิศูนย์บูรณาการพัฒนามนุษย์ เป็นเวทีให้คนมาร่วมเรียนรู้ทำงานสร้างสรรค์ร่วมกันเพื่อพัฒนาเพิ่มคุณค่าคนให้มีคุณค่า ไม่เป็นภาระและเอาเปรียบซึ่งกันและกัน เป็นองค์กรหนึ่งที่ผลักดันในการแก้ไขและพัฒนาสังคมที่อ่อนแอให้เป็นสังคมที่มีคุณภาพ"

ขอแสดงความนับถือ

ม.ล.ชาญโชติ ชมพูนุท

26 ตุลาคม 2556

บทความเต็มของ ศ.นพ.วิจารณ์ พานิช

มหาวิทยาลัยที่เราไปเยี่ยมชม คัดสรรแล้วว่าเป็นเลิศด้านความเอาใจใส่ด้านการเรียนรู้ของนักศึกษา โดยแบ่งกลุ่มง่าย ๆ ได้เป็น ๒ กลุ่ม คือ กลุ่มที่เก่งวิจัยพื้นฐานด้วย ได้แก่ อ็อกซฟอร์ด กับ UCL กับกลุ่มที่เน้นนักศึกษาเป็นหลัก ได้แก่

Northampton

กับ Aston กลุ่มหลังนี้แหละ ที่ผมตั้งข้อสังเกตว่า เขาทำวิจัยเพื่อ นักศึกษา หรือกล่าวให้ชัดเจนยิ่งขึ้น เขาทำวิจัยเพื่อผลประโยชน์ด้านการเรียนรู้ของนักศึกษา เป็นหลัก เป้าหมายอื่นเป็นรอง

ในเอกสาร [Learning and Teaching Strategy 2012 – 2020](#) ของมหาวิทยาลัยแอสตัน ระบุว่า สิ่งที่สอน และวิธีการสอนนั้นเลือกแล้วว่ามีค่าน่าเชื่อถือ โดยมีหลักฐานจากการวิจัย (research-informed) เขาระบุว่า อาจารย์จะสร้างแรงบันดาลใจแก่

นศ. ด้วย research-informed and professionally-focussed programmes that

incorporate

quality teaching

, research-inspired teaching excellence ภายในเอกสารไม่ระบุการวิจัย เรื่อง การเรียนรู้เลย แต่ระบุว่า review ไว้บ่อยมาก

คือในการดำเนินการริเริ่มสร้างสรรค์ของเขาในทุกเรื่อง รวมทั้งเรื่องการพัฒนาการเรียนการสอน จะต้องตามมาด้วยการ review หรือประเมินผลเพื่อการปรับปรุง ต่อเนื่อง ซึ่งก็คือการวิจัยเพื่อพัฒนานั่นเอง

ในเอกสาร [Raising the Bar : Strategic Plan 2010 – 2015](#) ของมหาวิทยาลัย Northampton ผมพยายามหาหัวขั้ววิจัย พบว่าไม่มีครับ

ผมตีความว่าเรื่องการวิจัยเป็นของธรรมดาสำหรับการพัฒนางาน ของเขา จนไม่ต้องเอ่ยถึง เหมือนปลาไม่ต้องเอ่ยถึงน้ำ

แต่ผมสังเกตเห็นว่า เขากำหนด KPI ไว้ ทำให้คิดว่า KPI น่าจะเป็นคล้ายๆ โจทย์วิจัย เพื่อการพัฒนางาน ที่เป็นเป้าหมายหลัก

ผมลอง ภูเกิ้ล ด้วยคำว่า “student development research” พบว่ามีเรื่องราวมากมาย สะท้อนว่า เรื่องการพัฒนานักศึกษาเป็นวิชาการที่เข้มข้น

และเป็นที่น่าสนใจมาก และมีหนังสือที่เขียนเรื่องนี้ด้วย ดังตัวอย่าง หนังสือชื่อ

[Student Development](#)

[in College : Theory, Research and Practice](#)

, 2

nd

Ed. (หรือดู

[ที่นี่](#)

) ทำให้ เห็นโอกาสของคนที่ต้องการสร้างตัวเป็นนักวิชาการด้านนี้ ในวงการอุดมศึกษาไทย

แน่นอนว่า มหาวิทยาลัย อ็อกซฟอร์ด ตั้ง [Oxford Learning Institute](#) ขึ้นมาเพื่อทำงานวิชาการด้าน การพัฒนานักศึกษานั่นเอง และ [Skoll Centre for Social Entrepreneurship](#)

ของ Said

School of Business

มหาวิทยาลัย อ็อกซฟอร์ด ก็คือศูนย์วิชาการด้านการพัฒนานักศึกษาด้านการเป็นผู้ประกอบการทางสังคมนั่นเอง โปรดอ่านและสังเกตใน เว็บไซต์ ของเขา จะเห็นยุทธศาสตร์ที่แยบยลในการพัฒนาวิชาการด้านใดด้านหนึ่ง โดยใช้ scholarship เป็นเครื่องมือดึงดูดคนเก่งมาร่วมทำงานสร้างสรรค์ ซึ่งส่วนหนึ่งคือให้นักศึกษานั้นเอง เป็นผู้ทำงานวิจัยเพื่อพัฒนานักศึกษา

และเคล็ดลับอยู่ที่การมองนักศึกษาเป็นผู้(รวม) สร้างสรรค์วิชาการ ไม่ใช่ผู้มารับถ่ายทอดวิชา

วิจารณ์ พานิช

๓๐ ก.ย. ๕๖

บันทึกนี้เขียนที่ [GotoKnow](#) โดย [Prof. Vicharn Panich](#)